EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 1.12.2016
COM(2016) 755 final

2016/0371 (CNS)

Modernizace DPH pro přeshraniční elektronické obchodování mezi podnikem a spotřebitelem

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění nařízení Rady (EU) č. 904/2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty

{SWD(2016) 379}
{SWD(2016) 382}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Tento návrh je součástí souboru právních předpisů zaměřených na modernizaci DPH pro přeshraniční elektronické obchodování mezi podnikem a spotřebitelem. Souvislosti tohoto souboru opatření jako celku jsou komplexně vysvětleny v důvodové zprávě k návrhu směrnice Rady o změně směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti DPH při dodávkách služeb a prodeji zboží na dálku – COM(2016) 757.

Návrh na změnu nařízení (EU) č. 904/2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty[1] je důležitým prvkem tohoto souboru opatření, neboť vytváří základ pro základní IT infrastrukturu a nezbytnou spolupráci členských států s cílem zajistit úspěch rozšíření působnosti zjednodušeného jednoho správního místa na jiné služby než telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby a na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství i z třetích zemí. Odhaduje se, že celkově soubor opatření zvýší příjmy členských států z DPH o 7 miliard EUR ročně a sníží náklady podniků spojené s regulací o 2,3 miliardy EUR ročně.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh vychází z článku 113 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“). Tento článek stanoví, že Rada zvláštním legislativním postupem a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem jednomyslně přijme ustanovení k harmonizaci právních předpisů členských států v oblasti nepřímých daní.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Návrh je v souladu se zásadou subsidiarity, neboť hlavní zjištěné problémy (narušení hospodářské soutěže, vysoké správní zatížení a náklady na dosažení souladu s předpisy atd.) jsou vyvolány pravidly stávající směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty[2] („směrnice o DPH“) a souvisejících aktů. Vzhledem k tomu, že DPH je daň harmonizovaná na úrovni Společenství, nemohou členské státy samy stanovovat různá pravidla a pro jakoukoli iniciativu zaměřenou na modernizaci DPH pro přeshraniční elektronické obchodování je proto nutné, aby Komise navrhla změnu směrnice o DPH a souvisejících aktů. Má se za to, že návrh zjevně poskytne větší hodnotu, než jaké by mohlo být dosaženo na úrovni členských států. Kromě technických změn, které jsou nutné pro rozšíření oblasti působnosti zjednodušeného jednoho správního místa, sníží tento návrh správní zatížení osob povinných k dani využívajících zjednodušeného jednoho správního místa tím, že stanoví zásadu, jež vyžaduje, aby žádosti správců daně o předložení záznamů osobami povinnými k dani a správní šetření byly vždy koordinovány členským státem identifikace osoby povinné k dani.

• Proporcionalita

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, tj. nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů SFEU, zejména hladkého fungování jednotného trhu. Co se týče testu subsidiarity, není možné, aby členské státy řešily problémy a příčiny problémů bez návrhu na změnu směrnice o DPH a souvisejících aktů. Z hlediska proporcionality jsou velmi důležité

[1] Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1.
[2] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

dva aspekty návrhu. První se týká koordinace členských států, pokud jde o správní šetření a audity podniků v rámci systému zjednodušeného jednoho správního místa. Tato koordinace může vést k účinnějšímu a účelnějšímu režimu dodržování předpisů pro členské státy i pro podniky. Členskému státu spotřeby však nebude zapovězen přímý kontakt s podniky, pokud členský stát identifikace nesouhlasí s potřebou auditu. Druhý aspekt souvisí se zavedením správního poplatku, přičemž členský stát identifikace obdrží poplatek ve výši 5 % z částek vybraných jménem jiných členských států jako náhradu za nezbytné investice do modernizace IT systému zjednodušeného jediného správního místa po rozšíření jeho oblasti působnosti, průběžných nákladů na údržbu a zdrojů vynaložených na kontrolu podniků usazených v tomto členském státě v zájmu posilování spolupráce a lepšího dodržování předpisů.

- **Volba nástroje**

Tento návrh mění nařízení Rady (EU) č. 904/2010.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Tento návrh je součástí souboru právních předpisů zaměřených na modernizaci DPH pro přeshraniční elektronické obchodování mezi podnikem a spotřebitelem. Výsledky hodnocení ex post, konzultací se zúčastněnými stranami a posouzení dopadů jsou podrobně uvedeny v důvodové zprávě k návrhu směrnice Rady o změně směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku – COM(2016) 757.

Při konzultaci se zúčastněnými stranami se zástupci podniků důrazně vyslovili pro koordinaci auditů prováděných členskými státy, protože jinak by se mohlo stát, že podnik obdrží 28 samostatných žádostí o provedení auditu. Skutečnost, že takové ustanovení podle stávajících právních předpisů neexistuje, vedla u podniků k nejistotě zejména v případech, kdy obdrží korespondenci od jiných správců daně. Většina členských států dále uvedla, že tento přístup rovněž podporují, neboť znamená účinnější způsob využití auditních zdrojů. Pokud jde o posouzení dopadů, bylo odhadnuto, že upřednostňovaná možnost, která zahrnuje koordinaci auditů, povede k většímu snížení podnikových nákladů na zajištění souladu s předpisy než její alternativy.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh je součástí souboru právních předpisů zaměřených na modernizaci DPH pro přeshraniční elektronické obchodování mezi podnikem a spotřebitelem. Rozpočtové důsledky návrhu jako celku jsou podrobně popsány v důvodové zprávě k návrhu směrnice Rady o změně směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti DPH při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku – COM(2016) 757.

Odhaduje se, že tento prvek souboru opatření bude mít významné pozitivní rozpočtové důsledky. Koordinace auditů spolu s pobídkou v podobě správního poplatku by měla vést k provádění auditů na základě rizik. Účelnější auditní proces, který se zaměří na výsledky auditů, by měl vést k vyšší míře dodržování předpisů ve srovnání s alternativou nekoordinovaného přístupu, která může zbytečně vázat zdroje. Neúčelné vynakládání omezených auditních zdrojů může mít také druhotné účinky v tom, že jiné podniky mimo systém zjednodušeného jednoho správního místa nebudou řádně auditovány, a to může vést k nižší míře dodržování předpisů v oblasti DPH a jiných daňových předpisů, a tedy k negativnímu dopadu na rozpočet.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Ustanovení týkající se zjednodušeného jednoho správního místa, jež obsahuje nařízení Rady (EU) č. 904/2010, je třeba změnit a doplnit v návaznosti na navrhované změny směrnice o DPH. Tato ustanovení zahrnují pravidla a postupy pro elektronickou výměnu informací v oblasti DPH týkajících se identifikace pro účely DPH, přiznání k dani a úhrady daně mezi osobami povinnými k dani a jejich správcem daně a mezi správci daně jednotlivých členských států v rámci zjednodušeného jednoho správního místa.

Čl. 1 odst. 4, čl. 2 odst. 2, čl. 17 odst. 1 písm. d) a článek 31 nařízení se mění tak, aby zohledňovaly rozšíření oblasti působnosti zjednodušeného jednoho správního místa na jiné služby než telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby (dále jen „elektronické služby“) a na prodej zboží na dálku (čl. 1 body 1 až 4 návrhu).

Název kapitoly XI oddílu 2 nařízení se mění tak, aby se jeho použitelnost omezila do 31. prosince 2020 (čl. 1 bod 5 písm. a) návrhu).

Čl. 1 bod 5 písm. b) návrhu vkládá do kapitoly XI nařízení nový oddíl 3. Tento oddíl obsahuje ustanovení použitelná ode dne 1. ledna 2021.

Oddíl 3 pododdíl 2 (články 47b až 47g) obsahuje ustanovení o výměně informací mezi členskými státy týkajících se identifikace osob povinných k dani, jež používají zjednodušené jedno správní místo, přiznání k dani a úhrady DPH. Zohledňují stávající ustanovení kapitoly XI oddílu 2 a rozšiřují jejich působnost na jiné služby než elektronické služby a na prodej zboží na dálku.

Oddíl 3 pododdíl 3 (články 47h až 47k) obsahuje ustanovení o kontrole plnění a osob povinných k dani. Článek 47h stanoví, že členské státy dovozu by měly ověřovat platnost identifikačního čísla pro účely DPH, které se uvádí správcům daně při dovozu zboží, k němuž se přiznává a odvádí daň prostřednictvím zjednodušeného jednoho správního místa. Platné identifikační číslo pro účely DPH je podmínkou pro uplatnění osvobození od daně při dovozu takového zboží. Články 47i a 47j stanoví, že žádosti členských států o předložení záznamů osobami povinnými k dani a správní šetření by měly být členským státem identifikace koordinovány, aby nedocházelo k nekoordinovaným žádostem o předložení záznamů nebo správním šetřením ze strany několika členských států spotřeby. Podobně článek 47k stanoví zásah členského státu identifikace za účelem oznámení daňového výměru vydaného členským státem spotřeby v návaznosti na správní šetření a za účelem výběru dlužných částek na základě takového výměru.

Oddíl 3 pododdíl 4 (článek 47l) stanoví úhradu poplatku ve výši 5 %, který má členský stát spotřeby zaplatit členskému státu identifikace s cílem nahradit mu náklady spojené s výběrem daně a kontrolou DPH podle zvláštních režimů. Podle stávajícího systému zjednodušeného jednoho správního místa je členským státům do konce roku 2018 umožněno ponechat si určité procento z částky DPH, kterou vyberou a kterou musí převést členským státům spotřeby[3]. Návrh zavádí stálý mechanismus podobný zavedené praxi v oblasti celnictví, který umožňuje, aby členský stát identifikace obdržel poplatek ve výši 5 % z částek vybraných jménem jiných členských států jako náhradu za investice nezbytné pro modernizaci IT systému zjednodušeného jediného správního místa po rozšíření jeho oblasti působnosti, průběžných nákladů na údržbu a zdrojů vynaložených na kontrolu podniků usazených v tomto členském

[3] 30 % v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2016; 15 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018; od 1. ledna 2019 se neponechává již nic.

státě v zájmu posilování spolupráce a lepšího dodržování předpisů. Podle stávajícího systému (čl. 46 odst. 3 nařízení) si členský stát identifikace ponechává tyto částky z každého odvodu DPH v rámci zjednodušeného jednoho správního místa, která má být převedena členskému státu spotřeby, což však způsobovalo množství komplikací, zejména při vyřizování vracení daně osobám povinným k dani. Proto se navrhuje vypočítat tento poplatek jednou za rok a vně systému zjednodušeného jednoho správního místa na základě konkrétních čistých částek.

Oddíl 3 pododdíl 5 (článek 47m) stanoví možnost automatického přístupu Komise k informacím týkajícím se zjednodušeného jednoho správního místa, které jsou uloženy v elektronických systémech členských států, s výjimkou osobních údajů. To by Komisi umožnilo shromažďovat statistické informace (např. o počtu osob povinných k dani registrovaných ve zvláštním režimu) automaticky, aniž by se musela dotazovat členských států. Toto je nezbytné i pro hodnocení, jež vyžadují pravidla pro zlepšování právní úpravy.

Oddíl 3 pododdíl 6 (článek 47n) svěřuje Komisi prováděcí pravomoci potřebné pro stanovení údajů, jež mají být uváděny při výměně informací týkajících se identifikace, přiznání k dani, úhrady DPH, žádostí o předložení záznamů nebo správních šetřeních atd. mezi osobami povinnými k dani a členskými státy nebo mezi členskými státy, a stanovení technických prostředků pro podávání nebo přenos takových informací. Z důvodů jasnosti jsou tato ustanovení seskupena do jednoho článku, místo aby se uváděla v každém příslušném jednotlivém ustanovení, jak je tomu v případě stávajícího znění nařízení.

Čl. 1 bod 6 návrhu pak mění bod 1) přílohy I a slaďuje ho s navrženými změnami směrnice o DPH, pokud jde o prodej zboží na dálku (zrušení článku 34 směrnice).

2016/0371 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění nařízení Rady (EU) č. 904/2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[1],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[2],

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010[3] stanoví pravidla výměny informací mezi členskými státy a uchovávání těchto informací za účelem zavedení zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice Rady 2006/112/ES[4].

(2) Rozšíření působnosti těchto zvláštních režimů ode dne 1. ledna 2021 na prodej zboží na dálku a služeb jiných než telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb vyžaduje rozšíření oblasti působnosti pravidel tohoto nařízení týkajících se poskytování informací a převodu peněz mezi členským státem identifikace a členskými státy spotřeby.

(3) Rozšíření zvláštních režimů na prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí vyžaduje, aby celní orgán členského státu dovozu byl schopen identifikovat dovoz zboží obsaženého v malých zásilkách, za které má být odváděna daň z přidané hodnoty (DPH) prostřednictvím jednoho ze zvláštních režimů. Identifikační číslo pro účely DPH, pod nímž je daň odváděna, by proto mělo být sdělováno předem, aby se správcům daně umožnilo zkontrolovat jeho platnost při dovozu zboží.

(4) Osobám povinným k dani, které využívají těchto zvláštních režimů, mohou členský stát identifikace a všechny členské státy spotřeby, do nichž je dodáváno zboží nebo poskytovány služby, adresovat žádosti o předložení záznamů a provádět s nimi správní šetření. Aby se snížilo správní zatížení podniků a jejich náklady na zajištění souladu s předpisy, jakož i zatížení a náklady správců daně v souvislosti s vícečetnými žádostmi o předložení záznamů a správními šetřeními a aby se zamezilo zdvojování

---

1 Úř. věst. C , , s. .

2 Úř. věst. C , , s. .

3 Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

4 Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

práce, měly by být takové žádosti a šetření pokud možno koordinovány členským státem identifikace.

(5) Jelikož v rámci zvláštních režimů členský stát identifikace vybírá a kontroluje DPH jménem členských států spotřeby, je vhodné zajistit mechanismus, jehož prostřednictvím by členský stát identifikace dostával poplatek od příslušných členských států spotřeby, který mu náklady spojené s výběrem a kontrolou nahradí. Protože však stávající systém, kdy je poplatek strháván z částek DPH, které mají být členským státem identifikace převedeny členským státům spotřeby, způsoboval správcům daně komplikace, zejména při vypořádávání náhrad, měl by být takový poplatek vypočten a hrazen ročně vně zvláštních režimů.

(6) Aby se zjednodušilo shromažďování statistických údajů týkajících se uplatňování zvláštních režimů, měla by být Komise zmocněna mít automaticky přístup k všeobecným informacím týkajícím se zvláštních režimů, které jsou uchovávány v elektronických systémech členských států, s výjimkou údajů o jednotlivých osobách povinných k dani.

(7) Informace, které mají být osobami povinnými k dani předkládány a mají být předávány mezi členskými státy při uplatňování zvláštních režimů, a rovněž technické prostředky pro předkládání informací osobami povinnými k dani nebo pro přenos těchto informací mezi členskými státy, by měly být schváleny v souladu s regulačním postupem stanoveným v článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[5].

(8) Vzhledem k tomu, že zavedení opatření nezbytných pro provedení tohoto nařízení a přizpůsobení IT systémů členských států pro registraci a pro přiznání a platbu DPH si vyžádá určitý čas, a vzhledem ke změnám, které se zavádějí článkem 2 směrnice Rady […]/EU[6], mělo by se toto nařízení použít od data použitelnosti těchto změn.

(9) Nařízení (EU) č. 904/2010 by mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 904/2010 se mění takto:

1) V článku 1 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Toto nařízení rovněž stanovuje pravidla a postupy pro elektronickou výměnu informací o DPH u zboží dodávaného a služeb poskytovaných v souladu se zvláštními režimy podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES a rovněž pro jakoukoli následnou výměnu informací, a pokud jde o zboží a služby, na něž se vztahují zvláštní režimy, pro převod peněžních částek mezi příslušnými orgány členských států.“

2) V článku 2 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Definice obsažené v článcích 358a, 369a a 369l směrnice 2006/112/ES pro účely každého zvláštního režimu se použijí rovněž pro účely tohoto nařízení.“

---

[5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

[6] Směrnice Rady […]/EU ze dne […], kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku.

3) V čl. 17 odst. 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) informace shromažďované na základě článků 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s a 369t směrnice 2006/112/ES.“

4) Článek 31 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány každého členského státu zajistí, aby osobám podílejícím se na dodání zboží nebo poskytnutí služby uvnitř Společenství a neusazeným osobám povinným k dani poskytujícím služby bylo umožněno získat pro potřeby těchto plnění prostřednictvím elektronických prostředků potvrzení o platnosti identifikačního čísla pro účely DPH jakékoli blíže určené osoby, jakož i odpovídajícího jména a adresy. Tyto informace musí odpovídat údajům podle článku 17 tohoto nařízení.“

b) odstavec 3 se zrušuje.

5) Kapitola XI se mění takto:

a) nadpis oddílu 2 se nahrazuje tímto:

„Ustanovení použitelná ode dne 1. ledna 2015 do dne 31. prosince 2020“

b) doplňuje se oddíl 3, který zní:

„*ODDÍL 3*
Ustanovení použitelná ode dne 1. ledna 2021

Pododdíl 1

Obecné ustanovení

Článek 47a

Ustanovení tohoto oddílu se použijí ode dne 1. ledna 2021.

Pododdíl 2
Výměna informací

Článek 47b

1. Informace poskytované osobou povinnou k dani využívající zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 2 směrnice 2006/112/ES členskému státu identifikace při zahájení její činnosti podle článku 361 uvedené směrnice se podávají elektronickými prostředky. Podobné údaje pro identifikaci osoby povinné k dani, která využívá zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 3 směrnice 2006/112/ES, poskytované při zahájení její činnosti podle článku 369b uvedené směrnice se podávají elektronickými prostředky.

2. Členský stát identifikace zašle informace podle odstavce 1 elektronickými prostředky příslušným orgánům ostatních členských států do deseti dnů od konce měsíce, ve kterém obdržel informace od osoby povinné k dani využívající jednoho ze zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 oddílů 2 a 3 směrnice 2006/112/ES nebo případně od jejího zprostředkovatele. Stejným způsobem členský stát identifikace informuje příslušné orgány ostatních členských států o přiděleném individuálním identifikačním čísle pro účely DPH.

3. Členský stát identifikace informuje neprodleně elektronickými prostředky příslušné orgány ostatních členských států o vynětí osoby povinné k dani, která využívá jeden ze

zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 oddílů 2 a 3 směrnice 2006/112/ES, z tohoto zvláštního režimu.

Článek 47c

1. Informace poskytované osobou povinnou k dani využívající zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES nebo jejím zprostředkovatelem členskému státu identifikace při zahájení její činnosti podle článku čl. 369p odst. 1 a 2 uvedené směrnice se podávají elektronickými prostředky. Rovněž jakékoli změny v těchto informacích poskytnutých podle čl. 369b odst. 3 směrnice 2006/112/ES se podávají elektronickými prostředky.

2. Členský stát identifikace zašle informace podle odstavce 1 elektronickými prostředky příslušným orgánům ostatních členských států do deseti dnů od konce měsíce, ve kterém obdržel informace od osoby povinné k dani využívající zvláštního režimů podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES nebo případně od jejího zprostředkovatele.

3. Členský stát identifikace informuje neprodleně elektronickými prostředky příslušné orgány ostatních členských států o vynětí osoby povinné k dani využívající zvláštní režim podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES nebo případně jejího zprostředkovatele ze zvláštního režimu.

Článek 47d

1. Přiznání k dani s údaji stanovenými v článcích 365, 369g a 369t směrnice 2006/112/ES se podává elektronickými prostředky.

2. Členský stát identifikace zašle tyto informace elektronickými prostředky příslušnému orgánu dotčeného členského státu spotřeby do dvaceti dnů od konce měsíce, ve kterém přiznání k dani obdržel.

Údaje stanovené v čl. 369g odst. 2 a 3 směrnice 2006/112/ES zasílá členský stát identifikace rovněž příslušnému orgánu dotčeného členského státu usazení.

Členské státy, které požadují přiznání k dani s údaji v jiné národní měně než v eurech, přepočtou částky na eura pomocí směnných kurzů platných poslední den zdaňovacího období. Přepočet se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 47e

Členský stát identifikace zašle elektronickými prostředky členskému státu spotřeby informace potřebné pro přiřazení jednotlivých plateb příslušným čtvrtletním přiznáním k dani nebo výměr.

Článek 47f

1. Členský stát identifikace zajistí, aby částka uhrazená osobou povinnou k dani, která využívá jeden ze zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES, nebo případně jejím zprostředkovatelem, byla převedena na bankovní účet vedený v eurech, který určil členský stát spotřeby, jemuž platba náleží.

Členské státy, které vyžadují platby v jiné národní měně než v eurech, přepočtou částky na eura pomocí směnných kurzů platných poslední den zdaňovacího období. Přepočet se provede

podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Převod se uskuteční do deseti dnů od konce měsíce, ve kterém byla platba obdržena.

2. Pokud osoba povinná k dani využívající zvláštní režim nebo případně její zprostředkovatel neuhradí celou splatnou daň, členský stát identifikace zajistí, aby platby členským státům spotřeby byly převedeny v poměru k dani splatné v jednotlivých členských státech. Členský stát identifikace o tom uvědomí elektronickými prostředky příslušné orgány členských států spotřeby.

Článek 47g

Členské státy oznámí elektronickými prostředky příslušným orgánům ostatních členských států čísla bankovních účtů pro příjem plateb podle článku 47f.

Členské státy neprodleně oznámí elektronickými prostředky příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi změny sazby daně uplatňované na dodávky zboží a poskytování služeb, na něž se zvláštní režimy vztahují.

Pododdíl 3
Kontrola plnění a osob povinných k dani

Článek 47h

Členské státy při dovozu zboží, u něhož se přiznává DPH podle zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES, ověří platnost individuálního identifikačního čísla pro účely DPH přiděleného podle článku 369q uvedené směrnice a sděleného v souvislosti s tímto dovozem předem členskému státu, do kterého se dovoz uskutečňuje.

Článek 47i

1. K získání záznamů, které jsou v držení osoby povinné k dani nebo zprostředkovatele podle článků 369, 369k a 369x směrnice 2006/112/ES, členský stát spotřeby nejprve zašle elektronickými prostředky žádost členskému státu identifikace.

2. Pokud členský stát identifikace takovou žádost obdrží, zašle ji neprodleně elektronickými prostředky osobě povinné k dani nebo jejímu zprostředkovateli.

3. Osoba povinná k dani nebo její zprostředkovatel na vyžádání předloží požadované záznamy elektronickými prostředky členskému státu identifikace. Pro předložení záznamů členskému státu identifikace může být použit standardní formulář.

4. Členský stát identifikace zašle obdržené záznamy neprodleně elektronickými prostředky dožadujícímu členskému státu spotřeby.

5. Pokud dožadující členský stát spotřeby neobdrží záznamy do třiceti dnů od žádosti, může tento členský stát přijmout jakékoli opatření v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, aby tyto záznamy získal.

Článek 47j

1. Jestliže se členský stát identifikace rozhodne provést na svém území správní šetření týkající se osoby povinné k dani, která využívá některého ze zvláštních režimů podle hlavy

XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES, nebo případně jejího zprostředkovatele, vyrozumí o tom předem příslušné orgány ostatních členských států.

2. Jestliže členský stát spotřeby rozhodne, že je nezbytné správní šetření, nejprve konzultuje nutnost takového šetření s členským státem identifikace.

V případě, že se shodnou na nutnosti správního šetření, členský stát identifikace o tom informuje ostatní členské státy.

V případě, že členský stát identifikace s nutností provedení správního šetření nesouhlasí, informuje o tom ostatní dotčené členské státy spotřeby s uvedením důvodů. Jestliže alespoň dva členské státy mají za to, že správní šetření je nutné, členský stát identifikace se vyzve, aby v koordinaci s těmito členskými státy správní šetření provedl. Pokud pouze jeden členský stát spotřeby má za to, že je takové šetření nutné, může přijmout vhodná opatření podle svého vnitrostátního práva.

3. Kterýkoli dotčený členský stát spotřeby se může zúčastnit správního šetření prováděného členským státem identifikace z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu spotřeby. Při tomto správním šetření mohou být použity nástroje a postupy uvedené v tomto nařízení.

4. Každý členský stát sdělí ostatním členským státům a Komisi podrobnosti o příslušné osobě odpovědné za koordinaci správních šetření v tomto členském státě.

Článek 47k

Při ukončení správního šetření prováděného v souladu s článkem 47j může členský stát spotřeby rozhodnout, že vydá v souladu s vnitrostátním právem nový daňový výměr včetně možných úroků a pokut, jež mají být uhrazeny.

Pokud členský stát spotřeby takový výměr vydá, požádá členský stát identifikace, aby v souladu s článkem 25 doručil tento výměr osobě povinné k dani nebo případně jejímu zprostředkovateli a aby vybral dlužnou částku podle tohoto výměru. Žádost o doručení se zašle a následné doručení osobě povinné k dani nebo případně jejímu zprostředkovateli se provede elektronickými prostředky.

Pododdíl 4
Poplatky související s výběrem a kontrolou daní vybraných podle zvláštních režimů

Článek 47l

Členskému státu identifikace uhradí členský stát spotřeby poplatek v poměru k celkové částce vybrané jménem tohoto členského státu podle zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 směrnice 2006/112/ES.

Tento poplatek se vypočítá jako 5 % z celkové částky vybrané tímto členským státem identifikace jménem členského státu spotřeby, včetně částek vybraných po správním šetření podle článku 47j.

Poplatek, který má být hrazen ročně na základě celého kalendářního roku, převede členský stát spotřeby členskému státu identifikace nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku.

Pododdíl 5
Statistické informace

Článek 47m

Členské státy umožní Komisi přístup ke statistickým informacím, jež uchovávají ve svém elektronickém systému podle čl. 17 odst. 1 písm. d). Tyto informace neobsahují žádné osobní údaje.

Pododdíl 6
Svěření prováděcích pravomocí

Článek 47n

Komisi je svěřena pravomoc přijímat opatření v souladu s přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2, kterými stanoví:

a) informace, které má předkládat osoba povinná k dani podle čl. 47b odst. 1, čl. 47d odst. 1 a čl. 47i odst. 3, jakož i technické prostředky pro předkládání těchto informací;

b) informace, které si mají předávat členské státy podle čl. 47b odst. 2 a 3, čl. 47c odst. 2 a 3, čl. 47d odst. 2, článku 47e, čl. 47f odst. 2, čl. 47i odst. 1, 2 a 4, čl. 47j odst. 1, 2 a 4 a článku 47k, jakož i technické prostředky pro přenos těchto informací;

c) minimální seznam informací, které mají předkládat osoby povinné k dani podle čl. 47c odst. 1, jakož i technické prostředky pro předkládání těchto informací;

d) technické prostředky pro přenos informací mezi členskými státy podle článku 47g;

e) technické prostředky, jimiž má členský stát dovozu ověřovat informace podle článku 47h;

f) informace, které mají být zpřístupněny Komisi podle článku 47m, jakož i technické prostředky pro získávání těchto informací.“

6) Příloha I se mění takto:

a) bod 1 se nahrazuje tímto:

„1. prodej na dálku (článek 33 směrnice 2006/112/ES);“

b) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby (článek 58 směrnice 2006/112/ES) vyjma případů, kdy osoba povinná k dani využívá zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení se použije ode dne 1. ledna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda